BÉKESSÉG

2013. szeptember 22.
– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

A nagyfiammal volt lehetőségem beszélgetni egy keveset. Nem járt gyülekezetbe, így nem kapott agymosást semmilyen irányba, csak az Igét olvassa, alapvetően a négy Evangéliumot. A mi Urunk, Jézus Krisztusunk *feltámadása* hozta nekünk az *Újszövetség* kezdetét.

A négy Evangéliumban azt az *átmeneti időszakot* lehet olvasni, amikor Jézus a földön jár, és beszélget a tanítványokkal és a farizeusokkal. A *gyülekezeti* időkorszak azonban el volt *rejtve* az ószövetségi próféták elől.

Az Úr Jézus Krisztusunk *feltámadásával* kezdődik a mi új szövetségünk. Tehát az *Apostolok cselekedeteivel* kezdődik az az időkorszak, amelyben *most élünk*, és nem a négy Evangéliumban élünk igazán.

A mai napon is fogunk tanulni a hitről. Én magam is tanulom a hitnek a dolgait, nap mint nap. És a mai napon arról beszélünk, hogy milyen erős kapcsolatban van a *hit* a *békességgel*.

Az *idők végi* pusztulásról, amelyről olvashatunk a Lukács 21-ben, vagy a Máté 24. fejezetében, azok mind a pusztulást írják le, ami akkor majd bekövetkezik. De nekünk teljes *békességben* kell lennünk, mert mi már akkor *nem leszünk itt*!

És ez teljes döbbenettel hatott a fiamra, ugyanis ő ezt, nem így tudta. S talán sokan a mieink közül sem tudják ezt biztosan. Egyetlen verset nézünk most csak meg, amelyből *bizonyságot* kapunk arról, hogy ez valóban így van.

1THESSZALONIKA 4,13–14.
13. Nem akarom továbbá, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.

Egy drága testvérünket, Jenőt búcsúztattuk az elmúlt héten. Már sokan vannak így, akik itt Krisztusban elaludtak, tehát nincsenek már itt közöttünk. Azokkal együtt, akik már őelőtte is elaludtak a Krisztusban, azokkal együtt van *odafent* az Úrral. Azt írja, hogy *ne bánkódjunk* felőlük, mint a többiek.

14. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhozza a Jézus által azokat, akik elaludtak, Ővele együtt.

Vagyis, amikor *Jézus értünk jön*, akkor mindazokat, akik előttünk elaludtak, azokat *magával hozza*. Vagyis a Gyülekezetnek azon részét nem hagyja a mennyben. Van, aki azon aggodalmaskodik, hogy hogyan lesz az újra találkozás?

Amit itt olvastunk, ez *nem* Jézusnak a második eljövetele. Ugyanis, amit a négy Evangéliumban olvashatunk Jézusnak az idővégi gondolatairól, az már a *második eljövetelének* ideje lesz, amikor az egész gyülekezet, vagyis mi, akik itt a földön éltünk és *elragadtatunk*, mi is márŐvele együtt *visszajövünk*.

> **1THESSZALONIKA 4,15–18.**
> **15. Mert ezt mondjuk néktek az Úr szavával** – vagyis ez az Úrnak a szava, amit hallotok –**, hogy mi, akik élünk, akik megmaradunk az Úr eljöveteléig, semmiképpen sem előzzük meg azokat, akik elaludtak.**
> **16. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és először azok támadnak fel, akik meghaltak a Krisztusban;**

Vagyis, akik *Krisztusban* haltak meg. Csak keresztényekről szól, vagyis a *hívőkről*. Nem a világban lévőkről beszél. Ehhez az eseményhez a világnak semmi köze nincs. Hanem azokról a hívőkről szól, akik *újonnan születtek* Krisztusban.

Testekről szól, mert azok, akik előttünk elaludtak, visszajönnek Krisztussal, és *felöltik a megdicsőült* testüket. Akik ekkor az Úrral visszajönnek, ők kapják meg *elsőként* a testüket.

> **17. Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk –** a fizikai testünkben addig a pillanatig –**, elragadtatunk velük együtt a felhőkben –** azokkal együtt, akik épp akkor öltötték fel a megdicsőült testüket, akik előtte az Úrral jöttek vissza. A felhőkben találkozunk az Úrral **–, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.**

Ennél tisztábban hogyan lehetne fogalmazni? Vagyis ez még *nem* a második eljövetele az Úr Jézus Krisztusunknak, mert ekkor *csak a felhőkre* jön el, és ott vár minket, pontosan úgy, mint az elragadtatásánál [menybemenetelénél] is, hogy felhő borította be, és az vitte fel. És komolyan kell vennünk a 18-as verset is.

> **18. Annak okáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.**

Két könyvem is van, amely az *idők végével* foglalkozik, és abban is kihangsúlyozom rendszeresen, hogy az idővégi események *nem érintik* a mi keresztény életünket, mert mi *előtte elragadtatunk* az itt leírtak szerint.

Nekünk bizony meg kellene *értenünk* az időket. Úgy próbáljuk az életünket élni és mindent kiépíteni magunk körül, mintha itt élnénk majd örökre. Ha elolvassuk a *49-es Zsoltárt* – odahaza szorgalmi feladatunk lesz –, akkor rájöttök, hogy nem így van. És próbálják a kiskirályságaikat építeni, nagyobb földeket veszünk, nagyobb épületeket építünk, mintha soha nem lenne vége a földi életünknek. Nagyon gyorsan vége lesz.

Engem az Úr, már rég *kivett* abból a birodalomból, ahol a világot a pénz dominálja, és mindenki csak egyre több pénzt akar magának, és ebben dominál minden cselekedete. Kimentett engem, az *Evangélium szolgálatára* félretette az életemet.

A nagyszüleim és a szüleim nagyon sok vagyont hagytak rám, és ezzel kell foglalkoznom, hogy ezt majd a gyermekimre hagyhassam. Tehát meg kell értenünk, hogy *miért vagyunk itt* a földön. Nagyon ostobán gondolkodnak az emberek.

Tehát, mivel mi az Úréi vagyunk, az Úrhoz tartozunk, az *Úr tulajdona* vagyunk, ezért nem kell azon gondolkodnunk, hogy milyen *pusztulás jön a világra*. Ez nem érint minket, mert mi *Krisztusban* vagyunk. Sok Írás lehetne még itt a sorban, de most valami mást szeretnék előhozni.

A mai napon a békességünket fogjuk megvizsgálni, hogy hol van a mi békességünk. Az ördög próbál bizonyos dolgokat, eseményeket előre hozni, *siettetni,* amelyeknek majd meg kell történnie, főleg Közel-Keleten. De az imáinkkal ezt *vissza tudjuk tartani* mindaddig, amíg el nem jön az *ideje* annak.

Tehát egy nagyon jó tanítás lesz a mai a hitről, és ennek az előkészületei folynak most. Kivágtak egy óriás fát. Ugye, ha ki akarunk vágni egy ilyen hatalmas fát, akkor előre kell gondolkodni arról, hogy hová fog az esni, és ki kell tisztítani az útját, ki kell vágni kisebb fákat hozzá.

1KORINTHUS 1,26–31.
26. Mert tekintsétek csak a ti hivatástokat, atyámfiai, hogy nem sokan hívatnak közületek bölcsnek test szerint, nem sokan hatalmasnak, nem sokan nemesnek;
27. Hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket; és a világ erőtleneit választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse az erőseket;
28. És a világ nemteleneit és megvetettjeit választotta ki magának az Isten, és a semmiket, hogy a valamiket megsemmisítse:

Tehát nemcsak, hogy Isten elpusztít valamit, hanem először hitre van szükség. Hogyha valami rossz a világban, akkor azt *hit által kicseréli* valami jóra, valami helyesre. Elmozdítja a helyéről, és valami mást tesz oda. Ehhez hitre van szükség, a most hit, a *jelen hit* által végzi el.

29. Hogy ne dicsekedjék Őelőtte egy test sem.
30. Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, aki bölcsességül lett nékünk Istentől, és megigazulásul, szentségül és váltságul:

Ő tett minket mindezzé, *megigazulttá* a törvény nélkül és *hit által* lehet elfogadni ezt. Hiszünk ebben, és így fogadjuk el.

31. Hogy amint meg van írva, aki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék.

Kenneth Haginnak, akinek a könyveit is olvashatjuk szép számban, tegnap hallgattam őt. Ilyen dolgokkal kellett neki is foglalkoznia. Ha az ember *hitben* akar együttműködni Istennel, akkor szükséges, hogy megőrizze a *békességét*.

Én ezért nem látásban járok, hogy mit látok, hanem hitben járok. Nem az öt érzékszervem által diktált dolgokban járok, nem a test szerint járok. És *békességem* van, mert Isten *Igéje birtokában* vagyok. Isten *Igéjével* bármit meg lehet *változtatni*, még a testünk dolgait is.

Meglátunk majd itt egy példát, ahol egy édesanya a halálból hozta így vissza a gyermekét. A legnagyobb csodája ennek a történetnek az, hogy mindvégig *békessége* volt. Ezért tanítjuk néktek a hitet, mert a *hit békességgel jár*, s az életünk minden területére *kihatással* van, és képes ott befolyásolni az életünk dolgait.

Tehát az első, amit látnunk kell, hogy megigazultunk, hogy *igazak* vagyunk a Mindenható előtt. A Róma 5,17-re tereljük most a figyelmünket. Hoztunk magunkkal ma is Bővített fordítást, de nem ide illesztjük be, hanem egy kicsit később visszatérünk rá.

RÓMA 5,17.
17. Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által; mennyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelmet bőségében vették, és a megigazulás ajándékát megragadták.

A *megigazulás* ajándékáról van szó. Azok fognak *uralkodni,* akik ezt *megragadják*. Tehát ez egy *ajándék* Istentől, nekünk adta Isten. Ez a *legfontosabb* része az Evangéliumnak, hogy megértsük, hogy Isten *megigazított* minket a Krisztus Jézusban.

Meg kell *értenünk,* hogy *igaznak* jelentettünk ki Isten trónja előtt. Nem kell megdolgoznom érte semmilyen formában, nem kell cselekedeteket tennem érte, nem kell törvényeket megtartanom, hogy az által esetleg az életem elnyerje Isten tetszését. Milliószor hallottam ilyen tanítást, de ez nagyon rossz megközelítése az Evangéliumnak.

Kereszténynyeknél általában nem az a baj, hogy rá tudnánk mutatni, hogy ezt vagy azt rosszul tették. Ahol a gond van, az az egész koncepció, mert *nem a kegyelem Evangéliumát* hozzák. Az egész *nem Jézusról szól*. Ő maga tette, és minden dicsőség néki jár. Nekünk csak *hinnünk* kell és *elfogadni* azt.

FILIPPI 3,9.
9. És úgy találtassam Őbenne, mint akinek nincs saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való megigazulás hit által:

Magáért beszél! Pál a törvényben magasan iskolázott farizeus volt, és tanította a törvényt, ő írta ezt. Tehát ő pontosan tudta, hogy miről beszél, amikor a saját igazságát emlegette. Amikor prédikált, azt is mondta a zsidóknak, hogy nem kell többé körülmetélkednetek.

Ábrahám 430 évvel már a *törvény előtt* körülmetélkedett. Ez a *szövetségnek jele* volt. Nem akarom most Pál kijavítani, de a körülmetélkedés jegye volt az ő *törvényüknek* is.

Így tanítja tehát őket, hogy nincs saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által. Miért? Azért, hogy megismerhessem a *feltámadásának erejét* a közösségben, azért fontos ez. *Egyedüli út,* ahogy Istent meg tudjuk *közelíteni*!

Hallgattam Kenneth Hagint, és egyedüli témaszinten visszatérően, amivel állandóan foglalkoznia kell, az a hívőkben lévő *kárhoztatás, bűntudat*. Hogy Isten nem szeret engem, hogy haragszik rám, már nem szeret engem, mert elhagyott engem…

Tehát *félrevezetik* magukat ezek a szentek, mert a szerint mondták ezt, amit éreztek, és nem Isten Igéje szerint vélekedtek. Tehát Jézus úgy *üdvözített* minket, hogy a *saját igazságát adta nekünk*. És erre mondta, hogy így fogtok üdvözülni, megtartattok.

Egy vendégünk lesz a közelgő pásztorkonferencián. Desmond McAllain lesz a vendégünk, Izraelbe is eljön velem. És amikor majd szolgál felétek, gyógyító kenetben szolgál, de másként, mint én. Inkább a mentális szférában, a depresszió területén sikeres a szolgálata.

Amikor a bibliaiskolát elvégeztem, és el akart jönni velem szolgálatba, mondtam neki, hogy nem velem jössz, hanem elmész arra a sátoros evangelizációra, mert az Úr azt akarja, hogy ott legyél. Három hónapig kellett érte imádkoznom, hogy megértse, hogy mit mondok. Azután végre rámondta, hogy igen, igazam van ebben.

És az Úr azért akarta, hogy ott szolgáljon annyi időt, mert teljesen másként akarta őt használni, mint engem. Vannak olyan helyzetek, amelyekben én nem vagyok használva az Úrtól, én nem szólítok elő olyanokat. Tehát ez egy *dicsőséges kenet* lesz, és itt lesz a pásztorkonferencián.

Azután a dániai testvéreinket is meglátogatja egy rövid időre, ők is megismerhetik őt. Javasolom, hogyha valakinek gondja van, jöjjön majd el. Lehet, hogy még táplálást is kaptok tőle.

Nagyon fontos megértenünk, amit a Róma 8,16-os verse ír, hogy a Szellem tesz bizonyságot arról, hogy mi *Isten gyermekei*, Isten fiai vagyunk, és ezért *örökösök* és *társörökösök*. Ez egy óriási dolog feldolgozni azt, hogy mit jelent örökösnek lenni.

RÓMA 8,16.
16. Ez a Szellem bizonyságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

Ez egy olyan kegyelem, hogy ezen gondolkodni kell. Ma az Írások szerint fogok menni. Ha akartok *kijelentést kapni*, akkor kell, hogy érezzem azt. Mutassátok, hogy *éhesek* vagytok. Néha odahaza eszembe jut, hogy még erről is kellett volna beszélnem, meg azt is el kellett volna magyaráznom, és nem jött elő, mert *nem húztátok ki* belőlem. Ezért írok le bizonyos dolgokat, hogy azt mindenképp elmondjam.

2KORINTHUS 4,18.
18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Tehát erről beszéltünk az előbb is, hogy *megsemmisít* a világban olyan dolgokat, amelyek láthatók, olyanokkal, amelyek még nem láthatók, és *valóságba* hozza.

Hogy mit jelent társörökösnek, örökösnek lenni Krisztussal? Ez egy gyönyörűség, amelyet az 1Korinthus 15,49-ben a vers magyaráz, de a Bővített fordítás szerint fogjuk nektek olvasni. És utána elmagyarázom nektek, hogy mi az, amit ez az igevers mondat.

Tehát ugye, amikor a mennybe kerülünk, akkor Istennek a képét megláthatjuk. De nem erről szól, hogy majd akkor felöltjük a mennyeit, hanem ennél többet mond. Nézzük meg, hogy miként szól a Bővített fordítás.

1KORINTHUS 15,49. BŐVÍTETT FORDÍTÁS
49. És amiképpen hordtuk a porból formáltatott ember ábrázatát, úgy fogjuk hordani, sőt már most is öltsük magunkra a mennyei ember ábrázatát.

Tehát, már *ma* is hordjuk ezt. A gyógyulások terén jönnek az emberek, és valahogy úgy érzékeltetik, mintha Isten elhagyta volna őket. Nem úgy érzem Isten közelségét, mint akkor, amikor üdvözültem – panaszolják.

És amikor négy órakor bejöttem, nem érzek semmit – mondja Hagin. De meg tudom *változtatni*, hogy mit érzek. Hogyan? Nagyon könnyen. Hogyan lehet ezt tenni? El kell kezdeni *hálákat* adni. Hálát adni az *Igéért*, amely rögzítve van a mennyben, az Ő igazsága, az Ő jelenléte. És akkor az *rászáll* az emberre, és minden *megváltozik* az ember körül.

Mert az Igében lehetséges így *járni*. Mert a Nagyobb *lakik* bennem, és Ő megnyilvánul. Az a Nagyobb! Annak a Szelleme, aki feltámasztotta Krisztus a halálból, lakozik bennem, és Ő *gyógyítja meg* az én halandó testemet, és Ő *újítja meg* a halandó testemet. A bennem lakozó *Szelleme által* teszi ezt. Köszönöm Uram!

A hitet tanítom ma nektek. És addig, amíg az ember nem áll rá a *hálaadásokra,* addig a hited nem fog működni. Addig, amíg nincs meg az a *békesség* belül, addig a hit *nem* fog működni. Arra teremtett meg minket Isten, hogy mi magunk is *teremtsünk meg dolgokat*. Szólítsunk bizonyos dolgokat *valóságba,* nemcsak a saját életünkre.

Most visszamentem az egyetemre, ahol jártam. Néhány éve figyelem, hogy kicsi ez a stadion és egy nagyobbat kellene építeni. Az Egyesült Államok méreteihez képest kicsi ez a stadion, mondtam az Úrnak. Ötvenkétezer diák van ugyanis, és akkor még a régi diákok is visszajárnak a meccsekre.

És akkor azt mondtam az Úrnak, hogy köszönöm Uram, és *befogadom* a szívembe ezt a dolgot, és még az elragadtatás előtt épüljön meg, mondtam neki. Ez egy pár évvel ezelőtt volt. Utána az ezekkel kapcsolatos gondokat az *Úrra vetettem*.

Angliában is építettek egy óriási stadiont. Száznyolcezer férőhelyes stadion építését határozták el a közelmúltban, úgy, hogy nem zárják le addig a mostani stadiont, hanem csak kibővítik úgy, hogy száznyolcezres legyen.

Pénzgyűjtés állapotában van most, hogy legyenek hozzá anyagiak. Mennyibe kerül? Négyszázötven millióba. Mennyit gyűjtöttek? Hétszázötven milliót. Nem történt volna akkor, ha valaki nem szólta volna azt, nem *hívta volna a valóságba*. Ugyanígy nem lennének utak, nem lenne ez sem, az sem.

Először *látni* kell a szellemi szemeiddel, és utána a *hit szavaival* valóságba kell szólítani azt. Munkahelyek így jönnek, ipari beruházások így jönnek, *létező valóságba* kell szólítani azt.

A kecskeméti Mercedes gyár üzemegysége például a pásztorunknak és az imacsapatának a hatalmi szava által jött létre. És a kormánytól nem kaptak egy forintot sem, de mégis jelen van a dolog, megszületett. Hallelúja!

Meg kell majd értenünk, hogy mi valójában azok vagyunk, amit a *Biblia ír rólunk*, hogy vagyunk. És abban hinni kell. Vannak olyanok, akik azt mondják, hogy ez túl jó ahhoz, hogy én ezt higgyem. Nem vagyok képes rá.

Hogy az Úr ezt tette értünk? Ez túl szép ahhoz, hogy igaz legyen, mondja valaki. És amikor elérkezünk a következő lépéshez, hogy mennyire áldott, és még áldottabb, és még áldottabbak vagyunk.

A 2Királyok 4,8-ra lapozunk. A bibliaiskolában hallottam először ezt a döbbenetes történetet, 28 évvel ezelőtt. Norvel Hayesnek az első üzenete volt ez. És még így itt nem mondtam el nektek soha, ilyen részleteiben, ezért most megtesszük. Elizeusnak a története ez a súnemi asszonnyal és annak a fiával.

2KIRÁLYOK 4,8–9.
8. És történt ebben az időben, hogy Elizeus Súnembe ment. Ott volt egy gazdag asszony, aki tartóztatá őt, hogy nála egyék kenyeret. És lőn, hogy valamikor csak arra járt, betért oda, hogy kenyeret egyék.
9. És monda az asszony a férjének: Ímé, úgy veszem észre, hogy az az Isten embere, aki szüntelen erre jár által, szent ember;

A 10-es versben elhatározzák, hogy építenek neki egy felső *lakosztályt*. A 11-es versben pedig újra arra járt Elizeus és megszállt ott. És ennek fejében hívja a próféta a szolgáját, Géházit, és mondja neki, hogy hívd ide azt a súnemitát, hogy elébe állhasson.

És a *prófétai* szolgálatában állva felajánlotta az ő ajándékát. Hogy mi az, amire szüksége van az asszonynak, mi az, amit ő most megprófétáljon, vagyis *előszólítsa a létezésbe*? Mit szeretne ez az asszony?

2KIRÁLYOK 4,13–26.

13. Megmondotta pedig néki: Mondd meg néki: Ímé, nagy szorgalmatossággal szolgálsz nékünk, mit kívánsz, hogy cselekedjem veled? Nincs-é valami mondani valód a király előtt, vagy a sereg fővezére előtt? És monda az (asszony): **Én az én nemzetségem között békességgel lakom.**
14. Monda Elizeus: Mit lehetne tehát érette tennünk? Felele Géházi: Nincs fia és a férje vén ember.
15. És monda (a próféta): **Hívd ide! És amikor odahívta, megállott az ajtóban.**
16. És monda Elizeus: Esztendőn ilyenkorra fiút fogsz ölelni. És monda az: Ne, édes uram, Isten embere, ne mondj képtelen dolgot a te szolgáló-leányodnak!

Azt mondja, hogy ne mondj ilyet, hisz ez hazugság. Nem lehetséges.

17. És teherbe esék az asszony és fiat szült abban az időben, amelyet megmondott Elizeus.
18. De mikor megnőtt a gyermek, történt, hogy egy napon kiment az ő atyjához, az aratókhoz,
19. És monda az ő atyjának: Jaj a fejem, jaj a fejem! És monda az ő atyja a szolgának: Vidd el őt az anyjához.
20. Ki mikor felvette őt, az ő anyjához vitte, és az az ölében tartá délig, és akkor meghalt.

Vagyis *meghalt* a gyermek, bekövetkezett a fizikai halála.

21. És felméne az asszony, és az Isten emberének ágyára tevé őt, és az ajtót bezárván kijöve onnét.
22. És előhívatá az ő férjét és monda: Kérlek, küldj ide nékem egyet a szolgák közül és egy szamarat, hadd menjek el hamar az Isten emberéhez, és mindjárt megjövök.

Látod, hogy mit mond? Elmegyek az Isten emberéhez, és hamar visszajövök. A férj így kérdez:

23. És az monda: Miért mégy őhozzá, ma nincs sem újhold, sem szombat? Felele az: Csak hagyd rám!

Ez a héber szógyök (csak hagyd rám) töve azt is jelenti, hogy *békességed* legyen! Legyen békességed.

A fia halott, és *nem mondott* erről egy szót sem. Egy olyan asszony, akinek soha nem tanították a megvallást, valószínűleg nagyon kevés volt az igei ismerete, mégis Isten *hittörvényei* szerint *működött*.

24. És megnyergelé a szamarat, és monda a szolgának: Hajtsd és siess, ne késlelj engem a menésben, hanem ha mondom néked.
25. És elmenvén, juta az Isten emberéhez a Kármel hegyére. És mikor meglátá őt az Isten embere távolról, monda Géházinak, az ő szolgájának: Ímé, a súnemita ez!
26. Fuss, kérlek, eleibe, és kérdezd meg tőle, ha békességben van-é mind ő, mind az ő férje, mind az ő gyermeke? Monda az: Békességben!

Az *angol* fordítás szerint: hogy jól van-e? A *magyar* fordítás jól hozza, azt kérdezi, hogy *békességben* van-e? „Monda az: Békességben!”

2KIRÁLYOK 4,27–37.

27. Mikor pedig az Isten emberéhez jutott a hegyre, átölelte az ő lábait; de Géházi odament, hogy elűzze őt, az Isten embere azonban így szólt: Hagyj békét néki, mert megkeseredett az ő szíve, és az Úr eltitkolta tőlem, és nem jelentette meg nékem.

És várja a próféta, hogy az Úr közlést ad neki, hogy miért van ott az asszony?

28. És monda az: Vajon én kértem-é fiat az én uramtól? Nemde nem mondám-é néked: Ne csalj meg engem?

És akkor a próféta tudta a *tudás szava* által, hogy mi történt. És ekkor a próféta a *pálcáját* adta neki [Géházinak], ami egy nagyon *fontos tartozéka* volt a prófétának, mert rá volt faragva a próféta *életútja*, története, csodái.

29. És monda Elizeus Géházinak: Övezd fel derekadat, és vedd kezedbe az én pálcámat, és menj el, ha valakivel találkozol, ne köszönj néki, és annak is, aki köszön néked, ne felelj, és az én pálcámat tedd a gyermek orcájára.
30. De a gyermeknek anyja monda: Él az Úr és él a te lelked, hogy el nem hagylak téged. Felkele azért és követé őt.

Figyeld meg, hogy az egész idő alatt, a *szájából nem jön ki* semmi más, csak az, hogy minden *békességben* van, minden rendben van, minden jól van. Ezt válaszolja, hogy minden *rendjén* megy. Így talán jobban megértjük, hogy mit válaszolt: minden rendben!

Az egyházunk általi Károli fordítás nagyon jól hozza, hogy *békességben* van minden. Az eredeti szerint ez a helyénvaló szó: minden *rendben* van, *békében* van minden.

31. Géházi pedig már előttük elment, és a pálcát a gyermek orcájára fekteté, de nem szólott és nem is eszmélt rá a gyermek. Azért visszatért eleibe, és megmondá néki, mondván: Nem támadt fel a gyermek.

Tehát a Géházi az első, aki szól valamit e helyzetről. Azt mondja, hogy *nem támadt fel* a gyermek. Nem azt mondta, hogy még mindig halott a gyermek, hanem: még *nem ébredt fel* a gyermek.

32. És bement Elizeus a házba, és ímé a gyermek ott feküdt halva az ő ágyán.

A *kenet* azonban ott van a próféta ágyában, és ott van a gyermek. És az asszony volt olyan bölcs, hogy a gyermeket *erre* az ágyra fektette. És nézzük meg a következő versben, hogy mit tesz a próféta?

33. És bement, és bezárta az ajtót magára és a gyermekre, és könyörgött az Úrnak.

Vagyis imádkozott. Ez nagyon fontos, hogy mit tegyek Uram? Egy *iránymutatást* kért. Ugyanis az asszonynak van *hite*, végig csak a *helyes dolgokat szólta*, és *békessége* is volt. Tudja, hogy *visszakapja* a gyermekét. Tehát most a felelősség a prófétán van.

Volt a bibliaiskolánkban egy szolgáló, úgy hívták, hogy Benson Idahosa. Hozták hozzá az emberek a halott csecsemőiket is. Tanította őket. Mit tett? Amikor a bibliaiskolába jártam,

már akkor nagyon híres, neves volt. Háromszázezer ember jött el egy-egy alkalmára. Nigériában szolgált, ő volt a feje minden szolgálatnak. És ő is imádkozott. – Uram, az ő hite hozta a gyermeket!

Ugyanez itt is a helyzet, és ez támasztotta fel a gyermeket. Mert ilyenkor az összes [illetve mindhárom erőajándéknak] ajándéknak egyben működnie kell. A hit ajándéka, ez ugyanis nem a te hited, ez Isten hite, mert ilyen hite nincs az embernek magától, hogy egy halottat feltámasszon.

Smith Wiggleswort azt mondta, hogy ő elkezd imádkozni, és amikor vége az ő hitének, akkor jön a természetfeletti hit az Úrtól, a *hit ajándéka*. A *csodatévő erők* munkáinak működnie kell, hogy a szellem visszakerüljön a testbe, és a *gyógyítások ajándékainak* is működnie kell, mert hiszen valamiben meghalt. Abból meg kell, hogy gyógyuljon, hogy újra meg ne haljon.

Tehát *mindháromnak* erőajándéknak kell működnie *egyszerre*. Vagyis valóban imádkozni kell előtte, mielőtt az ember ilyet tesz. De az asszonynak *volt hite*, mert békessége volt. Tehát Isten dolgait, ha meg akarod cselekedni, akkor ez az alap, hogy *békességből* cselekszel. Bement és bezárta az ajtót magára és a gyermekre, és könyörgött az Úrhoz.

> **34. És az ágyra felhágván, a gyermekre feküdt, és az ő száját a gyermek szájára tette, szemeit szemeire, kezeit kezeire, és ráborult, és megmelegedék a gyermek teste.**
> **35. Azután felállott, és egyszer alá, és fel járt a házban, majd újra felment és reáborult. Akkor a gyermek prüsszente vagy hétszer, és felnyitá szemeit.**

Tehát fel alá járkált a házban, azután újra felment oda és ráborult a gyermekre. Akkor a gyermek prüsszente vagy hétszer, és felnyitotta szemeit.

> **36. Ő pedig szólítá Géházit, és monda: Hívd ide a súnemitát. És odahívá azt. És mikor odament, monda: Vedd a te fiadat.**
> **37. Ki mikor bement, lábához esék, és leborula a földre, és az ő fiát fogván, kiméne.**

Alázat volt ebben az asszonyban, és *békessége* volt mindvégig, ami bizonyítékot mutat nekünk, hogy *hite* volt.

Amikor én dolgokba kell, hogy belemenjek, akkor elmagyarázom mindig, hogy *hitben járunk*, és nem az érzékelésünk szerint, hogy mit érzékel az öt érzékszervünk. A *megvallásokat* is azért tanítjuk annyira erőteljesen, hogy a *hitetlenségtől* meg tudjunk *szabadulni* általa.

> **KOLOSSE 3,15.**
> **15. És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben,**

Hagyjátok, hogy ez uralkodjon! Uralkodnia kell ennek a *békességnek* mindenben. Legyen ő a *döntőbíró* minden helyzetben. Mint ahogy egy focimeccsnek van egy döntőbírája, aki elhatározza, hogy nem itt, hanem ott lesz a labda, itt lesz a bedobás. Tehát a *békesség* határozza meg, hogy *mit tegyünk*!

És a hit pedig hallásból jön, Isten *Igéjének a hallásából*. Így lehet megtanulni *hitben* működni, az alapok tekintetében.

EFÉZUS 2,8–9.
8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;
9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

Istennek a *békessége* kell hozzá. Kaptatok-e megértést ebből, amikor a *hit cselekszik*? Nagyon sok kérdést megválaszol nekünk. Sok mindennel kellett szembesülnöm, különböző helyzetekkel, a legtöbbjét meg sem értenétek.

MÁTÉ 21,18–22.
18. Reggel pedig, a városba visszajövet, megéhezett.
19. És meglátva egy fügefát az út mellett, odament és nem talált azon semmit, hanem csak levelet; és monda annak: Gyümölcs rajtad ezután soha örökké ne teremjen. És a fügefa azonnal elszáradt.

A Márk 11. fejezetben is szoktuk olvasni ugyanezt a történetet.

20. És látván ezt a tanítványok, elcsodálkoztak, mondván: Hogyan száradt el a fügefa oly hirtelen?

Tehát, ha az ember *hitbe kerül*… Az alkalom előtt László testvérünk elmondta, hogy volt a mellkasán valami rendellenes *kinövés* és elátkozta. Két nap múlva vette észre, hogy nincs ott, eltűnt. A *hit cselekedte* meg.

A *rókafiak* rontják meg a szőlőtöveket, mondja Isten bölcsessége. Tehát például, ha imádkoztok, és utána a *gondjaitokat nem az Úrra* vetitek teljesen.

21. Jézus pedig felelvén, monda nékik: Bizony mondom néktek, ha van hitetek és nem kételkedtek, nemcsak azt cselekszitek, ami e fügefán esett, hanem ha azt mondjátok e hegynek: Kelj fel, és zuhanj a tengerbe, az is meglészen;

Jézus mondja, hogy – ha *van hitetek,* és *nem kételkedtek*. Ez nagyon fontos itt. A *kételyekkel* úgy lehet elbánni, hogy *tanításokat* kell hallgatni.

22. És amit imádságotokban kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek.

Mindez nagyon jó, kivéve egy szót, ez a „hisztek” szó! Hogy az emberek nem nagyon hisznek a szívük mélyén. Mert a *szívbéli hit* működik.

Ha olyan vagy, mint ez az asszony, és valóban *hiszel,* akkor *békesség* van a szívedben. Nincs ott az aggodalom és akkor a gondokat az *Úrra tudod vetni*. Hogy az Ő sebeiben meggyógyultál, Ő elvitte a mi betegségeinket és elhordozta a fájdalmainkat.

Az én testem meg tele van fájdalmakkal – mondhatod. Tudom, hogy így van ez, mert van egy ellenség, aki ezt akarja, de te képes vagy megváltoztatni ezt. Még valamivel szeretnék itt foglalkozni. A *megerősítés*, amit az Úr elvégez bennünk.

Egy fiatalembernek a csodáját láthattuk itt pár hónapja, aki nem tudta felemelni a karjait, és Isten meggyógyította őt. De garantálhatom neked, hogy ahogy az idő múlik, az ördög *újra meg fog próbálni* vele, hogy ugyanazokat a tüneteket rád helyezze.

De van bennünk valami, ami eddig nem volt. Amikor újjászületünk, akkor Istennek a *DNS rendszere* kerül belénk, hogy hogyan is kell működni a sejteknek. Hallelúja! Róma 10,8 versét, ha végighallgatjuk, segíteni fog nekünk.

RÓMA 10,8. 4. 9–10. 13–14.
8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.
4. Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek megigazulására.

Tehát ez a „hiszitek”, akkor minden imátok *választ nyerhet*. Ha hiszitek! Azt hiszem, senki nem gondolja már, hogy a törvény alá tartozik, és most foglalkoznunk kell a hit dolgaival. Majd még vissza fogunk kanyarodni erre a témára is.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.
10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.
13. Mert mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.
14. Mimódon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül?

Olvassuk a Márk 16-ban, hogy Jézus kiküldi a tanítványait, hogy menjetek széles-e világra és *hirdessétek* az Evangéliumot minden teremtésnek.

Olvassuk az Apostolok cselekedetei 10-ben, hogy megjelenik egy angyal Kornélius házában és küldet valakiért, hogy menjen Péter házába, Joppéba. Miért kell odamennie? Azért, hogy ott majd talál valakit, aki tud majd szólni hozzád.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 11,14.
14. És szólni fog hozzád olyan Igéket, melyek által üdvözülsz te és a te egész házadnépe.

Őnála vannak ezek a *beszédek*, ő tudja elmondani neked ezeket a *beszédeket*. És a hit pedig annak a *hallásából* jött, amit hallott ott. És miközben azt halljuk a *hitünk feljebb emelkedik*, mert a hitünk nem egyforma szinteken van.

Azoknak, akik az idősebb korosztályhoz tartoznak közöttünk, szeretnék valamit mondani. Egy másik fontos dolog, hogy *hálákat* kell adnunk! Miután mindeneket elvégeztünk meg kell *állnunk*. Megálljatok! Ez egyrészt azt jelenti, hogy *bezárjuk a szánkat*, és nem kell újra és újra imádkozni ugyanazért már, mert Isten nem süket. Számon tartja a hajszálainkat is.

Azután pedig a mi *hitünk értékes* dolog Istennek. Sok minden arra van, hogy még jobban *elő tudjon jönni* a hitünk, azokban a helyzetekben. Pálnak is szüksége volt erre az erőre, a Timótheus 2. levelében van ez.

Néhányunknál az a helyzet, hogy szükségünk van erre az erőre. *Szellemi háttere* van ezeknek az erőknek, amelyek a *tüneteinket* hozzák, ezért szükségünk van *erőre*, hogy *megálljunk*.

2TIMÓTHEUS 4,17. 16. 18.
17. De az Úr mellettem állott, és megerősített engem, hogy általam az igehirdetés teljességre jusson, és meghallják azt a pogányok mind. És kiszabadultam az oroszlán szájából.

Vagyis az ördögnek a dolgaiból. Az Úr mellettem állott és *erővel töltött* fel. Egy másik fordítás szerint: *Feltöltött engem erővel*. Tehát nemcsak, hogy járni tudjunk, hanem hogy meg is tudjuk *futni* a futásunkat.

Szklerózis multiplexben szenvedett az asszony 9 évet. Tolókocsiban jött az alkalomra és végigfutotta a falut! Láttuk! Nemcsak *meggyógyult*, hanem *erőt kapott* arra, hogy szaladjon. Az ember csak álmodozik róla, hogy létezik ilyen? És megláthattuk!

És erővel tölt fel engem, hogy be tudjam *teljesen tölteni* mindazt, amire elhívott.

16. Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, hanem mindenki elhagyott. Ne számíttassék be nékik.

Pált *megkövezték*, mert a kegyelem Evangéliumát hirdette. Három hely is van a Bibliában, ahol olvassuk, hogy megkövezték.

18. És megszabadít engem az Úr minden gonosz cselekedettől, és megtart az Ő mennyei országára; akinek dicsőség örökkön örökké! Ámen.

Ez a rész, hogy hisszük azt. És ha valóban *hisszük* azt, akkor *hálákat* tudunk adni az Úr dicséretei között. És *békességünk* van. Amikor a fájdalom a legrosszabb, amikor minden a lehető legrosszabb, akkor az az ördögnek az *utolsó lövése* volt, nincs neki több a tartályban. És neked megvan a *győzelem*. Ámen!

A mai nap a hálaadások napja, megköszönjük az Úrnak. *Hálákat* adunk most felállván és *megvallást* fogunk tenni, hálákat adván.

Tehát Kenneth Haginnak hallgattam az anyagait. Mint mondtam, tegnap este azzal töltöttem az estémet. És hogy mennyi gondja volt már az embereknek akkor is a *kárhoztatással*. Azzal a gonddal jöttek, hogy neki az Úr nem bocsátott meg, hogy az Úr őt nem szereti.

Ehhez meg kell *ismerni* az Urat, hogy ne így beszéljünk. Mi valóban *azok vagyunk*, amit az Írás mond rólunk, hogy vagyunk. És a mi királyságunk egy *szellemi királyság*, és ez a királyság bennünk van. És ez a királyság teljes erejű *működésében* van jelen itt a földön, benned és általad.

Ezért ma megköszönjük az Úrnak az Ő Igéjét. Mondd, hogy: *Köszönöm Istenem a te Igédet, és újra köszönöm. Köszönöm Uram, mert a te Igéd állandó a mennyben, és köszönöm Uram, hogy a Nagyobb lakik bennem, és a Nagyobb visz engem győzelemre! A Nagyobb vezet engem, a Nagyobb erősíti meg a testemet, megeleveníti a testemet. Köszönöm Uram, hogy hitben járhatunk, az Igédben járhatunk. Köszönöm Uram, hogy a te Igéd állandósult a mennyben. Köszönöm Úr Jézus! Minden dicsőség a Mennyei Atyáé, az Úr Jézus Krisztusé és a Szent Szellemé. Hallelúja, Ámen!*

Mondjuk el ezt is*: Testemben minden ízület megújult, felépült és megszabadult a betegségtől, az erőtlenségtől, a fájdalmaktól és a merevségtől. Minden izom, minden ín, minden ízület, minden csont és minden idegszál megújult, felépült és megszabadult a betegségtől, megszabadult a gyengeségtől, megszabadult a fájdalomtól, megszabadult az érzékenységtől, megszabadult a duzzanattól és a merevségtől. A gerincoszlopom meggyógyult, és megújult, és most jól van. A fiatalságom megújult, a csípőízületeim megújultak, az egész lábam, a bokámtól kezdve a lábfejeim, a csontok a lábfejemben és a lábamban, és az izmok ott, és a kapcsok, idegek felépültek, és most jól vannak. Ezt hiszem, és ezt ELFOGADOM MOST! A hit üzenete alapján, amit ma hallottam, Isten írott esküvésének alapján, ez az ENYÉM, én pedig az Övé vagyok örökre. Áldott legyen az Úr Jézus Krisztusunknak neve. Ámen!*

Még egy megvallást teszünk. Biztos akartam lenni, hogy ezt elmondjuk. Egy természetfeletti erőre van szüksége mindannyiunknak. Egy kijelentést kaptam tegnap este: *Köszönöm Uram, köszönöm Úr Jézus Krisztus, hogy Isten Igéjének ereje és Szelleme bennem árad. Megtisztítja a véremet a betegségtől és minden tisztátalanságtól, és felépít engem, megszünteti a tumorokat, a növekményeket, a szemölcsöket, kinövéseket a testemen, a Jézus nevében! Ámen!*

Ezeket *újra és újra* lehet és kell mondani. Lehet, hogy azt nem említettem pont azt, ami téged illet, de tedd hozzá ilyenkor. A legfontosabb ez a *megújulás*, amit a Szent Szellem végez. Megújítja és helyreállítja! *Százhúsz évre* vagyunk teremtve. Az ember elér egy kort, ami elfogadott a világban, hogy akkor jönnek már az ezek, meg azok, de *ellen kell állni* neki.

Mert a mentalitásunkban ki kell azt építeni, hogy bennünk *Isten DNS-e* van, és ez az Igében van, és azzal élünk, s onnan merítjük a hitet. S ez a hit a *szellemünkben* jelen van. Nemcsak, hogy mondanunk kell… Hiszen mondja az Ige, hogyha annyi hitünk van, mint egy mag, akkor *mondjuk.*

Volt egy híres orvos, aki a halálán volt. Látott a kertjében egy fát és azt mondta: rendben van, kimegyek a kertbe a fa alá és addig *dicsérem* Istent, míg meg nem halok. És két óra múlva örömkiáltásokban volt és táncolt, *eltűnt minden tünete.*

Megköszönvén az Úrnak, megköszönvén az Igét, az igazságot, hogy akik élnek, jól vannak, hogy az Ő sebeiben meggyógyultunk. Mindannyian meggyógyultunk, a Jézus nevében!

Ezért most *megkötjük* a betegség szellemét, az erőtlenség szellemét, minden rendellenes működés szellemét, a fájdalmak szellemét kihajítjuk a testedből, a Jézus nevében! És te *eloldattál* mindezekből a gonosz kötelékéből, a Jézus nevében. Mit tett ezután Jézus? A *kezét tette* rájuk, megáldotta őket.

Óriási gyógyító kenet van jelen, Isten élő ereje van jelen, meg kell gyógyulnotok! Mondd utánam: *Semmi és semmi nincs megengedve a szerveimben, csak az Úr Jézus Krisztus, gyógyító kenete. Csak ez van ott megengedve. Hallelúja! Ámen!*

Tehát elmondjuk így is és úgy is, hogy mindenkinek érthető legyen. A *békességedet* megőrizzed, *állj ellen* az ördögnek, soha *ne add fel*. Harcoljál, mert a hited megszerezte a *győzelmet*. Ha látod [a hit szemével] azt, akkor megvan neked.

Az asszony látta azt, hogy a gyermekét visszakapja. Tudta, hogy minden rendben van, hogy minden békességben van, mert becsukta a száját, és akkor megváltoznak a dolgok. Az ördög fog próbálkozni és trükkel *rászedni*. A *harcmező* a két fülünk között van. Ott tartsd meg a békességedet. Kezeinket fogjuk rátok tenni és kijelentjük Isten Igéjét felettetek.

„Ráadás" részletek a gyógyító sor után elhangzottakból:

Nem vagyunk vallásosak, sem keresztet nem vetettünk, sem nem térdeltünk. Itt csak az Ige hangzik el, minden mondat az Ige, és az *Igében* van az *élet*. Mondja Jézus, hogy én vagyok az *út,* az *igazság* és az *élet*. Jézusnak a szavai hangzottak el.

Azt mondja a Biblia, hogy aki *nyelveken imádkozik*, önmagát *építi*. És ez nagyon fontos, mert beletartozik a *gyógyulás* is! Ha szeretnéd a gyógyulást *felgyorsítani* és a tünetektől

mentes lenni, és elkezdesz így nyelveken imádkozni, először kevesebbet, majd egyre többet, akkor azt veszed észre, hogy a gyógyulás felerősödik a testedben.

Mert Isten mindenkinek azt fogja *meghozni* ebben az imában, amire a legjobban *szüksége* van. Ezt fontos tudni, Istennek a *tökéletes akaratában* hangzik a nyelvek imája. Dicsőséget adunk Istennek. Ámen!

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.